

26. sezóna Orchestru BERG – zahajujeme!

WHAT'S POP?

... reflexe popkultury

pondělí 2. března 2026

19:30

DOX+

Aurélien Dumont **WhatsPop** – psychedelicko-lyrická freska [česká premiéra]

Pavla Radostová – [nejen] zpěv

Peter Vrábek – dirigent

host: Pavel Klusák

Vilma Bořkovec – režijní a scénická spolupráce

Jan Komárek – light design

Orchestr BERG

Balázs Adorján – violoncello, Veronika Coganová – klarinet & basklarinet, David Ševčík – trubka, Štěpán Janoušek – trombón, Martin Švec – bicí nástroje & elektronika, Ian Mikyska – elektrická kytara, Jiří Lukeš – akordeon & elektronika

Michal Hodan – zvuková a technická spolupráce

Akce se koná ve spolupráci s Centrem současného umění DOX.

Aurélien Dumont [*1980] je francouzský skladatel, který se pohybuje mezi Francií a Tokiem. Proč Tokio? Jeho manželkou je japonská skladatelka Misato Mochizuki, se kterou se seznámil, když oba studovali skladbu v Paříži (od ní mimochodem Orchester BERG hrál už dvě skladby a vůbec jsme netušili, kdo je jejím manželem). Často se při tvorbě obrací k dalším druhům umění, popkultuře, poezii a filozofii, v jeho hudbě se odráží i jeho těsné vazby k Japonsku. Vytvořil také řadu scénických děl. Na svém kontě má řadu ocenění, byl stipendistou Académie de France v Římě (Villa Médicis). Jeho hudba vyšla na třech ceněných albech, za Stillness (2018, Odradek Records) získal Grand Prix International du Disque de l'Académie Charles Cros. Jeho skladby uvedla řada významných souborů (Klangforum Wien, kvarteto Diotima, ansámbls Recherche, Linea, 2e2m, L'Instant donné ad.). V loňském roce měla na festivalu Présences premiéru kompozice Twin Conapts pro ansámbl. Letos v únoru měla v Paříži v podání Ensemble Court-Circuit premiéru jeho nejnovější kompozice Yokai Matsuri! inspirovaná japonským tancem butó. Vystudoval na pařížské konzervatoři, kde získal i doktorát, od roku 2024 vyučuje skladbu na konzervatoři v Lyonu.

www.aurelien-dumont.com

K **WhatsPop** mě inspirovala kniha L'enquête infinie / Nekonečné pátrání od Pacôma Thiellementa (nakladatelství PUF, 2021). Její autor tu poutavě zkoumá řadu existenciálních otázek a na pomoc si bere nejrozumnější osobnosti, které zásadně ovlivnily dějiny od konce 19. století po současnost – včetně mnoha umělců. Tento časový labyrint vytváří překvapivé i znepokojivé souvislosti. Různorodost témat se jedinečným způsobem zhmotňuje ve světě, kde se Mallarmé, Jarry, Poe, van Gogh nebo Philip K. Dick potkávají s Moebiusem, Bowiem, Jackem Rozparovačem nebo dokonce Nicolasem Sarkozym. V tomto chaotickém a jásavém panoramatu mi ale chyběli skladatelé tzv. klasické, experimentální nebo „současné“ hudby. Thiellement odkazuje na populární kulturu, která v jeho pojetí začíná u alžbětinského divadla 16. století a dosahuje až k televizním seriálům dneška, zmiňuje jazz i film z počátku 20. století, sci-fi romány i popovou hudbu 60. a 70. let nebo komiksy z období 70.–90. let dvacátého století.

V této chronologii je možné vidět určité společné rysy, které nejsou cizí ani klasické hudbě – i tady se dají vystopovat souvislosti s popem. Debussy přece psal na poezii E. A. Poea ze Zániku domu Usherů a první známá nahrávka tohoto díla se v roce 1976 objevila na konceptuálním albu Tales of Mystery and Imagination rockové skupiny The Alan Parsons Project. Na druhé desce Ummagumma od Pink Floyd zase probublává vliv Edgara Varèse, stejně tak Sting interpretoval písně Johna Dowlanda.

Když jsem se zabýval těmito otázkami, došlo mi, že by se dala vytvořit hudební kompozice, která by měla podobný tvar jako Thiellementovo dílo. Objevily by se tu nově instrumentované úryvky, zejména za použití mé kompoziční metody OEM [Objets Esthétiquement Modifiés / esteticky modifikované objekty], společně s koláží hudby z televizních pořadů nebo sci-fi filmů.

WhatsPop začíná vzpomínkou na Johna Dowlanda, jehož dílo je výchozím bodem umělecké i populární hudby. Hudební řeč pak nabývá nejrůznějších podob, od mixu populární hudby po rock. Využívá hudební nástroje „zblízka“, což je obvyklé v noisové hudbě, s občasnou přítomností elektroniky v podobě samplů [zvukových vzorků] a nenápadným nazvučením všech nástrojů. Zpěvačka střídá různé hlasové polohy – lyrickou, barokní, komerční, popovou, rockovou – a postupně se proměňuje v androidní hlas, v němž se zrcadlí trend syntetizace zvuku.

Vůbec poprvé jsem pracoval s vlastním libretem, které z 60 % tvoří díla bez copyrightu. Ze 40 % jde o mé původní texty inspirované dílem Philipa K. Dicka.

Tyto mé experimenty s formou stojí na estetickém napětí, které vzniká mezi Shakespearovým sonetem a odtajněnou zprávou CIA, mezi absurdními reklamními spoty a básní Jamese Joyce.

Psychedelická freska / labyrint WhatsPop připomíná hru se stopami. Indicie jsou skromně rozesety ve čtyřech hlavních estetických prostorech, které se snaží o provázanou existenci:

- Cold Open – upoutávky před zpívanými částmi
- Song – písně, které vytvářejí napětí i spojnici mezi klasikou, pop music a současnou hudbou
- Pop-Advertisement – reklamy inspirované úvodními texty jednotlivých kapitol sci-fi románu Ubik od Philipa K. Dicka
- Breaking News – směřují k improvizované debatě s pozvanou osobností

WhatsPop zrcadlí mé úvahy nad aktualizací formy koncertu a je průsečíkem mého vztahu k rockové hudbě.

Aurélien Dumont

Celovečerní kompozice WhatsPop vznikla na objednávku Ensemble Cairn a francouzského Ministerstva kultury. Premiéra se uskutečnila 7. února 2023 v Théâtre d'Orléans. Ensemble Cairn řídil Guillaume Bourgogne, v hlavní roli vystoupila Juliette Allen, na scénickém pojetí spolupracovala Léna Rondé.

WhatsPop a Philip K. Dick

Shakespeara, Edgara Allana Poea nebo Jamese Joyce není třeba dlouze představovat. Jiné je to možná s americkým spisovatelem Philipem K. Dickem (1928–1982), autorem sci-fi literatury, který je ve WhatsPop významně přítomen. V jeho tvorbě se často opakují témata rozdvojené osobnosti [byla mu diagnostikována schizofrenie], totalitních režimů, nejednotné reality, postav závislých na různých drogách, a také úvahy nad tím, co je to lidství. Podle jeho povídek a románů vznikly mj. sci-fi filmy Blade Runner, Total Recall nebo Minority Report, všechny víceméně až po jeho smrti. Dick se mezi lety 1949–1952 živil jako prodáváč v obchodě s hudebninami a stal se milovníkem klasické hudby. Jeden z jeho románů se např. jmenuje Flow My Tears, the Policeman Said [Kaňte, mé slzy, řekl policista] – název se vztahuje k písni Flow My Tears od renesančního skladatele Johna Dowlanda. Tuto píseň a čtyřverší z jeho uznávaného románu Ubik (1969) zapracoval Aurélien Dumont do WhatsPop. Spojení s Dickem je ale mnohem víc – viz také výše.

Dumontova metoda OEM

OEM je zkratka pro Objets Esthétiquement Modifiés, tedy esteticky modifikované objekty. Podobnost s OGM nebo v češtině GMO [geneticky modifikované organismy] není náhodná. Metodu OEM využívá skladatel Aurélien Dumont pravidelně – jde o citace jiných děl, ve kterých se původní „objekt“ přetváří tak, aby vytvořil nové významové vrstvy. Jde o aktivní a originální modifikaci původní předlohy.

WHATSPOP – ZPÍVANÉ TEXTY

Cold Open 1

Sám hudba jsi, proč z hudby radost nemáš,
když radost pro radost má přece žít?
Proč potěšení ve svém smutku hledáš
a smutek v tom, co může potěšit?
Proč dráždí tě ten souzvuk různých tónů,
ten sňatek hlasů navždy spojených,
co výčitkou jsou, přelíbeznou k tomu,
že věčně sám jsi, to je věčný hřích.
Což neslyšíš, jak jedna struna s druhou
své různé tóny spojí v jeden řád?
Jsou jako šťastná rodina a mohou
svých mnoho hlasů v jeden poskládat –
ty hlasy v němou větu splynuly:
sám nula jsi, co pojde od nuly.

Music to hear, why hear'st thou music sadly?
Sweets with sweets war not, joy delights in joy:
Why lov'st thou that which thou receiv'st not gladly,
Or else receiv'st with pleasure thine annoy?
If the true concord of well-tuned sounds,
By unions married, do offend thine ear,
They do but sweetly chide thee, who confounds
In singleness the parts that thou shouldst bear.
Mark how one string, sweet husband to another,
Strikes each in each by mutual ordering;
Resembling sire and child and happy mother,
Who, all in one, one pleasing note do sing:
Whose speechless song being many, seeming one,
Sings this to thee: 'Thou single wilt prove none.'

William Shakespeare: Sonet 8 / překlad: Martin Hilský
[1997, nakladatelství Atlantis]

Song 1

Stékejte slzy z pramenů svých,
truchlit mne nechte,
kde noční pták,
chmurné své pomluvy zpívá.

Světla zmizte!
Pro ty, kdo osudu želí,
není dost tmy,
světlo jen špinu zjeví.

Nikdy mé nářky nepoleví,
když soucitu není.
Slzy a vzdechy a úpění
mé ztrápené dny
všech radostí zbaví.

Z výšin poklidu
prudký byl pád
do strachu, žalosti.
To jsou ty naděje za zásluhy mé.

Vy stíny temnot,
střežte se světla,
nechtějte znát
hanebnost světa.

John Dowland: Flow My Tears / překlad: Jana Lewitová
vyšlo na CD Ve tmě mě zanechte (2008, ARTA Records)

Flow, my tears, fall from your springs!
Exiled for ever, let me mourn;
Where night's black bird her sad infamy sings,
There let me live forlorn.

Down vain lights, shine you no more!
No nights are dark enough for those
That in despair their last fortunes deplore.
Light doth but shame disclose.

Never may my woes be relieved,
Since pity is fled;
And tears and sighs and groans
my weary days, my weary days
Of all joys have deprived.

From the highest spire of contentment
My fortune is thrown;
And fear and grief and pain for my deserts, for my deserts
Are my hopes, since hope is gone.

Hark! you shadows that in darkness dwell,
Learn to contemn light
Happy, happy they that in hell
Feel not the world's despite.

Song 2

V nejzelenějším koutě země,
dobří andělé kde sní
zvedal kdysi bílé téměř
palác pyšný, překrásný.
V údolí, kde vládl Rozum,
tam hrad stál!
Nad sličnější stavbou cherub
nikdy křídla nerozpjal!

Vlajky žluté, zlaté, slavné
povlávaly na valech
[to vše bylo v době dávné,
v zapomenutých již dnech]
a kdejaký větřík svěží
si s nimi hrál –
polaskav zdi zdobných věží,
rozvoněný letěl dál.

V šťastné dolině té poutník
viděl oknem zářícím
k melodii ladné loutny
duchy v rytmu tančící
kolem trůnu, na němž seděl
v pompě královské,
v lesku, jenž mu přínáležel,
sám panovník říše své.

Palácová brána plála
perlami a rubíny
a jí šuměla a vála,
vála po všechny ty dny
Echa, kterým bylo dané
šířit v dál
[hlasy krásy neslýchané]
vtip a moudrost, již slul král.

Zlí duchové v šerém šláři
přepadli však jeho říši.
[Truchleme – vždyť ranní záři
vladař nezahlédne již!]
Sláva, jež dům oblévala
jak pestrý květ,
němou zkazkou se teď stala
dávno mrtvých let.

Kdo teď zbloudí do doliny,
spatří oknem krvavým
hrůzné, fantastické stíny
křepčit k tónům drásavým,
a jak peřej proudí bránou
smečka zběsilá;
zří ji věčně rozchechtanou –
úsměv navždy ztratila.

In the greenest of our valleys
By good angels tenanted,
Once a fair and stately palace –
Radiant palace – reared its head.
In the monarch Thought's dominion,
It stood there!
Never seraph spread a pinion
Over fabric so fair!

Banners yellow, glorious, golden,
On its roof did float and flow
[This – all this – was in the olden
Time long ago]
And every gentle air that dallied,
In that sweet day,
Along the ramparts plumed and pallid,
A winged odor went away.

Wanderers in that happy valley,
Through two luminous windows, saw
Spirits moving musically
To a lute's well-tuned law,
Round about a throne where, sitting,
Porphyrogene!
In state his glory well befitting,
The ruler of the realm was seen.

And all with pearl and ruby glowing
Was the fair palace door,
Through which came flowing, flowing, flowing
And sparkling evermore,
A troop of Echoes, whose sweet duty
Was but to sing,
In voices of surpassing beauty,
The wit and wisdom of their king.

But evil things, in robes of sorrow,
Assailed the monarch's high estate;
[Ah, let us mourn! – for never morrow
Shall dawn upon him, desolate!]
And round about his home the glory
That blushed and bloomed
Is but a dim-remembered story
Of the old time entombed.

And travellers, now, within that valley,
Through the red-litten windows see
Vast forms that move fantastically
To a discordant melody;
While, like a ghastly rapid river,
Through the pale door
A hideous throng rush out forever,
And laugh – but smile no more.

Edgar Allan Poe: Zánik domu Usherů / překlad Josef Schwarz
[Jáma a kyvadlo a jiné povídky, 1975, nakladatelství Odeon]

Indicie 5

Pop je v loji
Naděje se ztrácí
Kdekdo se bojí
Končím s prací

Pop is dead
Hope is gone
You're afraid
I am done

Skočte šipkou do mušle
Jezte kaši s mrkví
Jenom já jsem naživu
Vy jste všichni mrtví

Lean over the Urinal
And then take a Dive
All of you are dead
I am alive

Tajné akordy
Kradou mi spaní
Prudké světlo
Oči zraní
Elektrický sen
V hlavě mi zní
Písní co bude
Poslední

Secret chords
Haunting me
Blinding lights
Hurting me
Electric dreams
Are in my head
It's the last song
You'll ever hear

překlad Richard Podaný / částečně z románu Ubik od Philipa K. Dicka
[2009, nakladatelství Argo]

Song 3

V tu chvíli, kdy vše odpočívá,
ty, jenž osamělý hledíš do nebe,
slyšíš noční vítr a vzdechy harfy,
jež hraje Lásce a otevřít chce
sinalé úsvitu brány?

At that hour when all things have repose,
O lonely watcher of the skies,
Do you hear the night wind and the sighs
Of harps playing unto Love to unclothe
The pale gates of sunrise?

Když vše odpočívá, ty sám
se budíš, abys sladké harfy slyšel,
jak hrají Lásce a jejím hrám,
a noční vítr antifonou odpoví,
až do chvíle, než noc se vytratí?

When all things repose, do you alone
Awake to hear the sweet harps play
To Love before him on his way,
And the night wind answering in antiphon
Till night is overgone?

Neviditelné harfy, hrajte s Láskou,
jejíž cesta žhne v nebesích
v čas, kdy světla jemně odejdou,
a sladká hudba je nad zemí
i v zemi pode mnou.

Play on, invisible harps, unto Love,
Whose way in heaven is aglow
At that hour when soft lights come and go,
Soft sweet music in the air above
And in the earth below.

James Joyce – Komorní hudba / překlad: Petr Mikeš
[2000, nakladatelství Dauphin Daniela Podhradského]

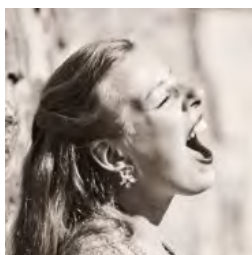
Song 4

Pozn. překladatelky: jedná se o názvy dílů amerického seriálu Dollhouse, k tomu další odkazy (růže v souvislosti s Gertrudou Stein atd.).

Při echu padesátky duchů budou psát: je konec s kořistí trémy pociťované za šedé hodiny a jmény skutečných věřících z oné padesátky a jejích desítek. Když muži z ulice vyjdou za Echem, budou psát o nevyřízených účtech, aby stvořili dokonalého hada v ráji. Každý řádek bude obsahovat žízeň po životě Šípkové růže je růže je růže. Každý řádek Omegy bude Epitafem 1, jeden jeden skutečný slib stojící za instinktem stop opakuji všechny ty výměny jsou sounáležitost štítů vyšších zájmů bronzové opakuji bronzové levá ruka seznamte se s neznámou podobající se zrcadla tyto lásky nebeské. Ztráty a nálezy v Podkroví, na stopě prázdným tvářím z Epitafu 2.

On the echo of fifty ghosts they shall write: finished is the target of the stage fright throught the gray hour, together with the names of the true believers of the fifty and of its tens. When men on the street go out to echoes, they shall write upon their needs to form a complete spy in the house of love. The line is to consist of a haunted briar rose is a rose is a rose. Each omega line is to be epitaph one one one deep, one vow standing behind the instinct stop repeat all of the belles choses are belonging shields of published eye bronze repeat bronze left hand meet Jane Doe resembling mirrors these love supreme. Stop loss in the attic, getting closer of hollow men in epitaph two: return.

Další znějící texty z francouzského a anglického originálu přeložila: Jana Chartier

Pavla Radostová je absolventkou brněnské konzervatoře a JAMU. Jako sólistka a komorní zpěvačka pravidelně spolupracuje se soubory různých žánrových zaměření [Collegium 1704, Collegium Vocale Gent, Ensemble Opera Diversa, Ensemble Inégal, Musica Aeterna, Filharmonie Brno, Brno Contemporary Orchestra, Orchestr BERG, B-Side Band, Tupá šídla, Musica Laetitia ad.], je jednou ze zakladatelek pěveckého tria Drei Engel. Uvedla řadu českých i světových premiér, s Orchestrem BERG to byly například české premiéry kompozic Steva Reicha, Fausta Romitelliho, Gérarda Griseyho a Hanse Abrahamsena, premiérovala i několik skladeb projektu Hudba k siréně. V listopadu 2024 debutovala ve Státní opeře v opeře Platée od Jeana Philippe Rameau v roli Amora a Clarine, a v lednu tohoto roku v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni v roli Asterie v opeře Tamerlán od Josefa Myslivečka.

Vilma Bořkovec vystudovala operní režii na Hudební fakultě AMU Praze. Od roku 2016 je členkou uměleckého kolektivu RUN OPERUN, kde se začala postupně profilovat jako režisérka a dramaturgyně. Spolu s Veronikou Kos Loulovou se režijně podílela na inscenaci Rusalka v prostoru bývalého Stalinova pomníku. Mimo jiné napsala a zrežirovala krátké představení Dítě v systému, autorskou operu Logika chaosu, v divadle DISK uvedla operní inscenaci s názvem Zpráva o stavu neživém. Mezi lety 2022–2025 působila jako dramaturgyně a režisérka v Moravském divadle Olomouc. V roce 2024 spolupracovala s Haštalem Hapkou a Magdou Jiříčkou Stojowskou na inscenaci hudebního divadla Až tu všichni budou, kterou uvedl festival NODO v Ostravě. Ráda se věnuje site-specific projektům a popularizování opery.

Peter Vrábel je slovenský dirigent, který žije a pracuje v Praze. V roce 1995 založil Orchestr BERG a určil jeho hudební směřování – díky němu je dnes tento orchestr oceňován jako jedinečný interpret hudby 20. století a hudby soudobé. Spolupracuje se soudobou českou skladatelskou špičkou a vytváří inspirativní tvůrčí prostor pro vynikající umělce mladé generace. Je držitelem Ceny Gideona Kleina. Za svoji práci s Orchestrem BERG získal v roce 2010 od České hudební rady / UNESCO ocenění za zásluhy o kvalitu a šíření české hudby.

Orchestr BERG je špičkové české těleso, které již 25 let přináší svěží vítr na českou hudební scénu – uvádí inovativní a zároveň divácky atraktivní projekty kombinující současnou hudbu s tancem, filmem, divadlem nebo projekcemi, pracuje s prvky akustické ekologie (zvukové procházky, Hudba k siréně ad.), vytváří nové hudební formáty nebo imerzivní projekty. Je průkopníkem uvádění současné hudby mimo tradiční sály – od roku 2005 vystoupil v celé řadě industriálních objektů i v rozestavěné stanici pražského metra. Jednou z nejvýznamnějších aktivit orchestru je podpora českých skladatelů především mladé generace. Za dobu své existence objednal a ve světové premiéře uvedl již více než tři stovky nových děl. V českých premiérách také představuje tvorbu těch nejvýznamnějších zahraničních skladatelů, mimo jiné i hudební divadlo Schwarz auf Weiss Heinera Goebbelse, hudebně filmový kus Up-close

Michela van der Aa, unikátní celovečerní kompozici In vain Georga Friedricha Haase nebo legendární dílo Györgye Ligetiho Poème symphonique pro 100 metronomů. Orchester BERG uvedl celou řadu vlastních originálních projektů, například ve spolupráci se Spitfire Company, Boca Loca Lab, s tanečníky 420PEOPLE, režiséry Petrem Boháčem, Miřenkou Čechovou, Jiřím Adámekem Austerlitzem, Petrou Tejnorovou, s choreografkou Mirkou Eliášovou, nebo s režijním tandemem SKUTR. Spolupracuje s nejvýznamnějšími českými kulturními organizacemi, mezi nimiž jsou například Národní divadlo, Národní galerie, Centrum současného umění DOX, Český rozhlas, Česká televize, festivaly Pražské jaro, Prague Sounds ad. Věnuje se také edukativním aktivitám pro všechny věkové kategorie. Za projekt Hudba k siréně získal prestižní cenu Prix Italia 2021.

www.berg.cz

PŘEDŘEČ ŠELMY – NOMINACE NA CENU DIVADELNÍ KRITIKY!

Hudební divadlo Předřeč šelmy, které jsme společně s Boca Loca Lab a divadlem Alfred ve dvoře premiérovali vloni v září, získalo nominaci na prestižní Cenu divadelní kritiky v kategorii hudba. O ceně rozhoduje téměř sedm desítek kritiků a kritiček.

PŘÍŠTĚ – A MOŽNÁ NAPOSLEDY? – HRAJEME V KVĚTNU

divadlo Alfred ve dvoře

úterý 12. května 2026, 20:00

středa 13. května 2026, 20:00

představení pro střední školy:

úterý 12. května 2026, 10:00

středa 13. května 2026, 10:00

Hudební divadlo inspirované románem Věřit v šelmy... Když vás při terénním výzkumu na Kamčatce napadne medvěd a vy přežijete, můžete jako součást terapie napsat román. Přesně to udělala francouzská antropoložka Nastassja Martin. Její zpověď přechází od analytického popisu osudové události až na hranici snu a mýtu. Po napadení zůstává **v šelmě kus ženy a v ženě kus šelmy. Snová krajina zvuků, v níž se žena potká se svou šelmou.**

Petr Hora – libreto & hudba, Jiří Austerlitz Adámek – libreto & režie

Pavel Havrda – light design, Petra Vlachynská – kostýmy & scéna

účinkují: Annabelle Plum, Gabriela Vermelho, Vendula Holičková, Barbora Mišíková [hlas]
Gabriela Barillová [housle / hlas], Štěpán Drtina [violoncello / hlas], Martin Debříčka
[saxofon / hlas], Štěpán Janoušek [trombón / hlas], Jakub Švejnar [bicí nástroje / hlas]

Představení vzniklo v koprodukcii s divadlem Alfred ve dvoře, Boca Loca Lab a HAMU.

Víc informací a vstupenky na webu Orchestru BERG nebo divadla Alfred ve dvoře.

www.berg.cz / www.alfredvedvore.cz

SRDEČNĚ ZVEME NA DALŠÍ AKCE LETOŠNÍ SEZÓNY!

BLÍZKO | ... pojednání o snech

úterý 7. dubna 2026, 19:30 | Fakulta humanitních studií UK

Marek Kepřt – až smírně vcukernatíš v nevyvřelou blízkost /
pravidla průsvitných nocí [světová premiéra]

Salvatore Sciarrino – Let Me Die Before I Wake

Tristan Murail – Near Death Experience [česká premiéra]

Malin Bång – Blooming Brume [česká premiéra]

Anna Paulová – klarinet

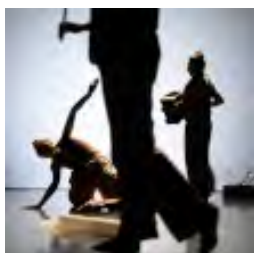
Orchester BERG & Peter Vrábel – dirigent

Pojednání o snech. Francouz, Švédka, Ital – a k tomu novinka českého skladatele Marka Kepřta vytvořená na objednávku Orchestru BERG. Dubnový večer nabídne mlhavé vzpomínky z dětství, obrazy duše na pomezí světů nebo snové krajiny. Klasické hudební nástroje doplní magnetofony, megafony, lidský šepot a video...

DOPRAVA: jen 3 minuty ze zastávky Nádraží Holešovice!
(na místě se dá i parkovat)

Koncert se koná ve spolupráci s Fakultou humanitních studií UK.

STÁLE STEJNÝ PŘÍBĚH

čtvrtek 12. března 2026 v 18:00 | divadlo PONEC

... inuitská legenda zvukem a pohybem
... představení pro dospělé i děti od 6 let

Čím je nejlepší na světě být? Obyčejnou trávou nebo krásnou bylinou? Myší nebo ptákem? A co člověkem? Představení o touze žít a přežít inspirované dávnou inuitskou legendou. Stále se opakující koloběh života, nová vyprávění starých příběhů i další život hudebních nástrojů, rekvizit a nejrůznějších kouzelných předmětů, pro které jsme se ponořili do našeho skladu. Ať žije recyklace!

Jana Vöröšová – hudba, Mirka Eliášová – choreografie

Pavel Havrda – light design & video, Renata Weidlichová – kostýmy

účinkují: Jana Novorytová, Anna Romanovská Fliegerová, Jana Vöröšová, Radek Doležal, Radim Klásek

Společné představení Orchestru BERG, Eli a kol. a divadla PONEC není součástí předplatného na sezónu BERG 2026, je ale možné na ně využít poukázky.

připítek členům KLUBERG – Eva Kesslová [Orchestr BERG], choreograf Jiří Kylián a paní Soňa Červená

FANDÍTE NÁM? STAŇTE SE ČLENY KLUBERGu!

Chcete podpořit jedinečné projekty z oblasti nového umění?

Zajímá Vás, co se v BERGu chystá, a chcete u toho být jako první?

PŘIDEJTE SE!

Získáte báječný pocit, že přispíváte ke vzniku nových skladeb! Díky Vám se Orchester BERG také stane o něco méně závislý na veřejných zdrojích. A navíc Vás pozveme například na letní klubové akce, kde se potkáte se skladateli i hudebníky!

Měsíční členský příspěvek: 123 Kč [jednotlivec] / 234 Kč [ve dvou] / jakákoliv jiná částka!

... nebo jednou ročně: 1 476 Kč / 2 808 Kč [ve dvou] / jakákoliv jiná částka

ZAJÍMAVOST

Víte, že i kdybychom vyprodali sál jen vstupenkami za plnou cenu, činí příspěvek z grantů, dotací a darů na každou z nich obvykle 800–1000 Kč?

ČLENOVÉ KLUBERGU VZKAZUJÍ

„Jste úžasní, jak se neustále zdokonalujete a vymýšlíte nové a nové nápady!!! Gratuluji, obdivuji a držím palce:-)!!!!“ Martina B.

„Držím palce do další činnosti, obdivuji koncepci a koncerty se mi moc líbí.“ Jana M.

Víc informací: www.kluberg.cz.

Obrátit se můžete také na Evu Kesslovou – T: 604 205 937, E: kluberg@berg.cz

DĚKUJEME VŠEM, KDO NÁM POMÁHAJÍ!

DÁRCI: Věra a Peter Babišovi, Martina Bahbouhová, Radvan Bahbouh, Jarmila a Pavel Baudišovi, Dana a Jan Brázdovi, Jan a Zora Činčerovi, Petr Doležal, Anna a Petr Hejlovi, Světlana Jägerová, Ondřej Jäger, JNV, Jakub Koutník, Tibor Lopušán, PGK, Vlasta Plocková, Helena a Martin Vágnerovi, Veronika a Libor Winklerovi

KLUBERG [klub dárců Orchestru BERG]

Blanka a Jaroslav Altovi, Věra a Peter Babišovi, Martina a Radvan Bahbouhovi, Dana a Jan Brázdovi, Šimon Caban, Markéta Čejková, Nevelina Dodovová, Petr Doležal, Mirka Dušková Smrčková, Hana a Vlastimil Dvořákoví, Václav Eis, Petr Foltánek [ve dvou], Ivan Gabal & Jana Hybášková, Běla Hátlová, Anna a Petr Hejlovi, Vladimíra Hovančíková, Ladislav Jack Janků, Pavel Keller, Drahoslava Krnáčová, Rudolf Kryl, Jiří Kubíček [ve dvou], Rudolf Leška [ve dvou], Jana Macharáčková, Martin Machovec, Jiří Malíř, Jana Maříková, Alena Miltová, Mahulena Nešlehová, Věra Nettlová, Jáchym Novotný, Lucie Pavelková, Kateřina Pečeňová, Petra Petrusová, Eliška Pokorná, Maika Potužilová, Iva Riley, Zuzana a Jan Rousovi, Kristián Suda, Kateřina Svatoňová, Tomáš Svatoň, Šárka Svobodová, Marek Tichý, Danilo Tuzar, Vladislava a Martin Valchářovi, Jan Vít, Erika Vorlová, Zuzana Zuberová a jeden anonymní člen

ANDĚLÉ [dobrovolníci]

Věra Babišová, Radvan Bahbouh, Eva a Tonda Blomannovi, Jan Brázda, AK Anna Císařová & Peter Babiš, Dominik Dvořák, Josef Dvořák, Pavel Dvořák, Rut Fialová, Ondřej Holas, Pavel Hons, Veronika Jaklová, Aleš Janíček, Tomáš Jindříšek, Jitka Kloučková, Adam Kneblík, Šimon Kočí, Ivana Kolářová, Johana Kratochvílová, Petr Kubík, Maja Madárová, Daniel Mikolášek, Alena Miltová, Martin Pavala, Michal Pečeňa, Kateřina Plevová, Eva Ridenourová, Michael Romanovský, Michaela a Howard Sidenberg, Petr Somol, Jonáš Starý, Barbora Šlosárková, Lukáš Trnka, Pavel Trnka, Jan Trojan, Pavel Trojan Jr., Šimon Urban, Michaela Volfová a David Zábranský...

PODPORA SEZÓNY 2026

Ministerstvo kultury ČR, Hlavní město Praha, Praha 7, Partnerství OSA, BENU – síť lékáren

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Classic Praha, KlasikaPlus, Opera Plus, Český rozhlas, HISvoice

texty: Eva Kesslová

korektura: PhDr. Alena Miltová

fotografie: Jeremie Souteyrat [Dumont], Jana Šuplerová [Radostová], Karel Šuster [Vrábel], Pavel Hejný [BERG]